

עוֹד פְּרָחִים יֵשׁ בְּלִבְכֶם

מאת: מוריס אקוקה

תפלה לשמים עולה, לקבל פני כלה
את השנה החדשה, את היערה ואת החלה
לקטף כוכבים מאירים וזוהרים
לקבל בחם ואהבה את הימים הקרים.

מציץ לו הסתו מבעד לתריסי הקיץ, כמנהג השנים
קורא אל הרוח לשוב ואל הגשם ללבש גלימת עננים
מחנך אל הקמה הצרובה, מעיר פרחים מתרדמתם
מלטף צמרות עצי יער בוערים אשר מסרו נשמתם.

כחול שמים נמהל בחום המדבר
ניחוח קציר אחרון עולה משדות הבר
אדמה יחפה, כואבת את גלות מסע החיים
יבשו שפתייה האדמות, הכמהות למבול שמים.

שפתי מלאכים מזמרות את שירת הסתו
אדמה מלקקת נטפי טל, למען ייטב
חציר ותבו בשדות דגן, ערם האפר
עננים פזורים בגבה רם ובס אוצר יקר.

כעזוב צפור את גוזליה, נפרדים העלים מהעצים
עפים ומתגלגלים, שטים ומטיילים במרפבת רוח פרחים
ונחליאלים בני הסתו, נאספו מקצה האפק
ראשונים היו לשמע את פעימות לב הסתו ואת הדפק.

עוד פרחים רבים יש בלבכם לפרח
עוד שמחות גדולות באפק, תנו לשמש לזרח
ממלכת דבורים תצא לנוח מעמלה בשדה הפתוח
כי גדש הדבש את הלב ורפד גם תפוח.

עד ירד גשם ראשון להשקות אילן שנטענו
סליחה נבקש על עוונות שחטאנו
מועדי קדש ילבשו את בגדי הדבש
שוב יפעם מחדש הלב שכבש.

ואתם כוכבים משמי מרום ומעמק הרקיע
ואתם לי קול השופר הפותח לבבות ומריע
בתם צום כפור, יתד נתקע, אל החג הבא נערג
להתפאר בסכה נאה, הדס ולולב ערבה ואתרוג.

ולפני תפתח כספת לבכם לבחן חשבון נפש ויתרות זכות
שם שוכנים מטילי זהב ויהלומים של איכות
לשנה טובה ותכתבו ותחתמו בספר הפתוח
שנה מתוקה לכל אוהבינו, כדבש על תפוח.

ערב ראש השנה תשע"א 9 ספטמבר 2010